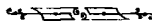

րանէ մի կը լսուէին աոյն աշրած սրտի խօսքերը. « Ո՛ւր պարտ էր մեզ զայս հանդէս զուժարեւ, եւ յորժամ վայրի վտարեցաք. — թշուառութիւնք բազումք փոխանակեցին զբարօրութիւն մեր... զի զոր ըստ նախադասար կամաց ասեցաք զհոգեւորն խաղաղութիւն (այլ քրիստոնէից հետ), զրկեցաք Աստուած եւ ի մարմնով զնոյն ունելոյն: Ձի այս է սովորութիւն նորա. յորժամ հոգեւոր կործանիմք զբօսեալ, անսես առնէ եւ զմարմնոյ վրիպմունս. էր վասն. զի թերեւս ի խթելոյ մարմնական նեղութեանցն զարթուցեալք՝ ընդ թմբութիւն ոգւոց զըլնաւ:

ցուր » ⁽¹⁾: Միանգամայն համոզուած ենք, թէ գէթ այժմ ազգիս եկեղեցական գլուխներն զգացած են միութեան պէտքը. եւ յոյս ունինք, որ իրենց շնորհալի նախորդաց՝ Ներսիսեանց եւ Գրիգորեանց սկսած մեծ գործը պիտի ջանան ամբողջացնել ի սէր Աստուծոյ, ի սէր ազգին՝ որոյ պատառախանասութիւնն յանձն առած են երկնից առջեւ:

Հաջորդի

1. Նոր. Լմբ. Աստուածաբանութիւն. յէջ 127, 122:

ՔԱՐՄԵՆ ՍԻԼՎԱ

ՅԱԺՈՒՆՍ ՀԱՍՏՏԵՆԿԱՍԹ

Չերդ մամուսպատ խոժոռ վէժ
Բազմեալ յափին սըրտառուչ,
Յալիս ի վայր նըկատեմ
Լուս լեզուակապ անմըռուռչ:
Ընկճէր զիս քօղ սևորակ,
Եւ Հեծելոյ յիս չէր ոյժ,
Ձի կեանքս ի վիճ անյատակ
Առ բախտին կայր խորասոյգ:
Չէր ինձ Հեծել. Որդեանկ իմ.
Մեռաւ Որդեանկ իմ, լեզու
Խորչի ասել, և լըռին
Կայ յորժամ սիրտ թէ Հերձնու:
Գըստրիկ յայնժամ առն ի պար
Յաներևոյթս ինձ մեռնեալ,
Ըսկաւ խաղալ սիրաբար
Ընդ իս իբր ինչ չէր զիպեալ:
Իբրու թէ չէր յաչս իմ մահ,
Մահ ի գիրկ, սիրտ իմ թափուր,
Բերան իմ փակ ամբապահ,
Ոստեաւ անգութն յիս յահուր:

Եւ գիրկ զինեւ տարածեալ
Ապա դառնայր շուրջ ի պար,
« Ե՛կ, Ե՛կ, ընդ իս ի խաղալ », —
Ասէր ձըգէր զիս ի վայր:
Յիս սովալոյ զօր ոչ գոյր:
Նորա գիմեալ առ իւր մայր
Ասէր « Գըստերդ Հրաման տուր
Գար անցանել ՚նդ իս ի պար »:

Մայրն Հայեցաւ ի զէմս իմ.
Էր ճեղանակ երփներփեան
Հերացս անկեալ ի գիտին,
Եւ հասեալ սիրտս ի բերան:

Մընչէի « Մայր », — և առեալ
Տանէր զգըստրիկն իւր անտի,
Ուր մահատիպ իմ կացեալ,
Նշր մատունս առազ հոսէի:

Կայի մեռոս, ծոցս ունայն՝
Ի սպառ մընաց թափուր վիճ,
Շիղեալ կենացս յովկիսան
Առազ ընդ ափս հոսէի:

Թորգմ. Հ. Արսէն Ղազիկեան

